

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτησίου.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

12 Ἰουνίου 1877

Ἡ ἐπομένη διατριβὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ γερμανικῇ περιοδικῇ συγγράμματι ἢ Ἄλλοδαπή. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ λογίου καὶ σεβαστοῦ φίλου τῆς Ἑστίας.
Σ. τ. Δ.

ΟΙ ΝΥΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΑΥΤΩΝ

Αἱ ἐκραγεῖσαι ἐν τῇ Ἀνατολῇ ταραχαὶ ἐπιπῶνται τὴν προσοχὴν τοῦ δημοσίου ἐπὶ τὰς πιθανωτέρας τοῦ πολέμου σκηνὰς καὶ ἐπὶ τοὺς λαοὺς, τοὺς κεκλημένους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον νὰ ἐνεργήσωσιν. Ἡ Τουρκία βαίνει κατὰ κρημνῶν ἢ συνταγματικῆ φενάκῃ, τὴν ὁποίαν ἀρτίως ἐφόρυσεν, οὐδένα πλέον ἀπατᾷ ὁ παντελής αὐτῆς ὄλεθρος εἶναι ζήτημα χρόνου οὐχὶ ἀφαστώτος. Μελέτης ἄξια λοιπὸν φαίνονται τὰ διάφορα στοιχεῖα, εἰς ἃ πέπτωται νὰ διαλυθῇ τὸ μετὰ βίας ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς τέχνης συντηρηθὲν ἄχρι τοῦδε ὀθωμανικὸν Κράτος.

Μεταξὺ τῶν στοιχείων τούτων οὐχὶ ἐσχάτην καταλαμβάνει θέσιν ὁ Ἑλληνισμὸς, περὶ τοῦ ὁποίου ὅμως ἐπικρατοῦσι δυστυχῶς ἐν Εὐρώπῃ ἰδέαι ἀσαφεῖς, συγκεχυμέναι καὶ παντάπασιν ἄστοποι. Ὑπάρχουσι λ.χ. ἄνθρωποι, καὶ νῦν ἔτι καλοῦντες τὴν μὲν ἐν Ἀθήναις Βουλὴν συνέλευσιν κλειπτῶν, αὐτὴν δὲ τὴν Ἑλλάδα καταγωγίον ληστείας ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐλέγχονται ἀμαθεῖς ἅμα καὶ προκατειλημμένοι, διότι σήμερον ἐπικρατεῖ ἐν Ἑλλάδι ἀσφάλεια πολλῶν μεγαλειτέρα ἢ ἐν τῇ νήσῳ Σικελίᾳ καὶ τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ ἐν τούτοις οὐδεὶς ἐξέφρων καὶ φιλοδίκαιος τολμᾷ νὰ καλέσῃ τὰς ἐν Ῥώμῃ Βουλὰς κακούργων συναγωγὴν. Ὅγκωδῃ περὶ Ἑλλήνων διατριβὴν σπουδαίαν καὶ ἀμερόληπτον συνέγραψε πρὸ τινων μηνῶν ὁ ἐν Αἰδελβέργῃ Κ. Φ. Κάρολος Σμείδλερ, ἐν ᾗ ἐξιστόρησε τὰ κατὰ τὸ νεκρὸν βασιλείον, ἀπ' ὅτου ἀπέσεισαν οἱ Ἕλληνας τὸν ἐπονείδιστον τοῦ Ὄθωμανοῦ ζυγόν. Οὐχ ἥττονος λόγος ἄξιον περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλληνισμοῦ πραγματεῖαν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν Δύο Κόσμων» ὁ κ. Leroy Beaulieu, ὁ μετὰ πολλῆς ὀξυδερκείας καὶ φιλαληθείας διαφόρους ἄλλοτε δημοσιεύσας περὶ Ῥωσσίας μελέτας. Ὁ γερμανὸς καὶ ὁ γάλλος λόγιος εἰργάσθησαν ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἀλλήλων, κατήντησαν δὲ εἰς τὰ αὐτὰ σχεδὸν συμπεράσματα. «Ὅσα ἐλλείμματα, ὅσας κακίας καὶ ἂν ἀνευρίσκωσιν παρὰ τοῖς νῦν Ἑλλη-

σιν ἔνιοι τῶν πολιτικῶν, ἀναμφίβολον ὑπάρχει ὅτι λαὸς, ἐνδοξον ἔχων παρελθὸν καὶ μετὰ μακροῦς αἰῶνας πολυειδοῦς πιέσεως ἀνακτήσας τὴν ἐλευθερίαν του, κέκτηται ἠθικὴν δύναμιν καὶ πνευματικὴν ἰκανότητα νὰ τερατουργήσῃ. Τὸν λαὸν τοῦτον ἂς ἐξετάσωμεν καὶ ἡμεῖς, διότι ἠνάγκασε τὴν Εὐρώπην νὰ ἐντραπῇ τοὺς ἰδίους αὐτῆς χριστιανοὺς ὑπηκόους καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν τοῦλάχιστον μερίδα τοῦ δεσποτικῶν τῶν Ὄθωμανῶν κράτους.»

Πλάνην δεινὴν ἐπλανήθη ὁ ἄλλως μεγαλοφυῆς Φαλμεράϋερ, ὑποκειμένου λόγου περὶ Ἑλλήνων. Ἡ θεωρία αὐτοῦ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, ἀπ' οὗ ἐχρησίμειυσεν εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Γενζ καὶ τοῦ Πρόκος Ὅστεν. Τὸ γνήσιον τῆς ἐκ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καταγωγῆς ἀπέδειξεν ἀρκούντως ἡ νεωτέρα γλωσσολογικὴ ἐπιστήμη θετικῶς δὲ γινώσκουμεν σήμερον ὅτι, παρὰ πάσας τῶν ζέοντων τὰς μεταναστεύσεις, διετήρησαν οἱ Ἕλληνες τὸν ἀρχέγονον αὐτῶν τύπον καὶ δὲν ἐξεσλαβίσθησαν αὐτοὶ, ἀπ' ἐναντίας δὲ ἐξηλλήνησαν τοὺς παρ' αὐτοῖς Σλάβους. Ἡ σλαβικὴ διάλεκτος οὔτε κατὰ τοὺς φθόγγους, οὔτε κατὰ τὴν δημιουργίαν τῶν λέξεων, οὔτε κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου ἐπηρέασεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν. Κατὰ τὸν σοφὸν Μίκλοσιτς, ἡ καθωμιλημένη ἑλληνικὴ δὲν ἔχει πλείονας τῶν 129 σλαβικῶν λέξεων.

Ἐν τῇ Στερεῇ Ἑλλάδι ὁ Σουλτάνος, ἐπόμενος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τουρκικοῦ δικαίου, ἰδιοποιήθη ὅλον σχεδὸν τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Πλὴν τινων πόλεων καὶ ὀλίγων ἐπαρχιῶν, Ἀττικῆς λ.χ. καὶ Εὐβοίας, ἰδιοκτηταὶ δὲν ὑπῆρχον. Αἱ ἐν Ἀθβανίᾳ εὐάριθμοι ἑλληνικαὶ κῶμαι, ὧν οἱ κάτοικοι εἶχον ἐλευθέραν ἔγγειον περιουσίαν, εἶχον ἐξαφανισθῆ ἐπὶ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Ὁ λαὸς διηρεῖτο εἰς γεωργοὺς καὶ μαχητάς· οἱ τελευταῖοι δὲ οὗτοι, καίτοι ὀλιγάριθμοι ὄντες, ἀπήρτιζον τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν. Οἱ γεωργοὶ ἐκαλλιέργουν τὸν ἀνήκοντα εἰς τὴν κυβέρνησιν ἢ εἰς τὸν τούρκου μεγαστῆνα ἀγρὸν, πληρώνοντες τὴν δεκάτην καὶ ἄλλους φόρους. Καὶ ἐν Πελοποννήσῳ δὲ ἦτο ὁ Σουλτάνος μόνος κύριος τοῦ ἐδάφους, ἐξαιρουμένης τῆς Μάνης καὶ τινων κωμῶν. Παρὰ τοὺς γεωργοὺς, διεσώθησαν ἐκ τῶν παλαιότερων χρόνων ὀλίγοι ἐλεύθεροι πολεμισταί, οἱ καλούμενοι κλέφται. Ἐν Μάνῃ ὄπλα ἔφερον ἅπαντες ἀνεξαιρέτως, καὶ οἱ